

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. marts 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0506
Dok.: JEE40934

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. februar 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab) (L 68).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab) (L 68):

”Hvis offeret i forbindelse med en retssag om tvangsægteskab og efter domsafsigelsen bliver truet på livet, vil de sociale myndigheder da sammen med politiet gribe ind og sikre offerets sikkerhed?”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet udtalelser fra Rigspolitiet og Velfærdsministeriet.

Rigspolitiet har oplyst:

”... at politiet har en række muligheder for at yde støtte til personer, som af den ene eller anden grund bliver udsat for trusler. Hvilke foranstaltninger politiet vil anvende i konkrete sager, afhænger af den enkelte sags oplysninger, jf. tillige den samtidige besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 7 vedrørende lovforslaget.

Et af de midler, som politiet råder over, er de såkaldte overfaldsalarmer. Politiet kan efter en konkret vurdering udlåne en sådan alarm til personer, som af den ene eller anden grund bliver truet.

Politiet råder over et antal alarmer, som på en let og simpel måde kan sikre brugeren en kontakt til politiet. Alarmerne er udstyret med en GPS-enhed, som gør det muligt for politiet at stedfæste, hvorfra alarmopkaldet kommer.”

Velfærdsministeriet har oplyst følgende:

”Der må sondres mellem om offeret er en kvinde eller en mand eller en mindreårig.

For så vidt angår kvinder skal kommunerne efter Lov om social service § 109 tilbyde midlertidigt ophold i boformer for kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Optagelse i boformen kan ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlig myndighed.

Kvindekrisecentre efter serviceloven er således et akut beredskab for kvinder, der er målgruppen i § 109.

Er offeret en mand skal kommunen efter § 110 i serviceloven tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale

problemer, som ikke har eller kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp. Optagelse i boformen kan ske ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder. Der er her ligeledes tale om et akut beredskab.

Som det fremgår, er der ikke tale om et stående beredskab for kvinder og mænd efter servicelovens bestemmelser i forbindelse med en retssag om tvangsægteskab og efter domsafsigelse til beskyttelse af den forurettede. Den gældende ordning bygger således på, at offeret enten selv henvender sig, eller at de sociale myndigheder på anden måde bliver bekendt med sagen, således at offeret kan beskyttes efter servicelovens bestemmelser.

Såfremt offeret er mindreårig, vil de personer, der gennem deres arbejde får kendskab til, at et barn under 18 år har brug for særlig støtte, have pligt til at underrette kommunen, jf. servicelovens § 153. Underretningspligten foreligger, når barnet har vanskeligheder i forhold til de daglige omgivelser og samfundet i øvrigt. Kommunen skal efter servicelovens § 50 foretage en undersøgelse af barnets forhold og skal herefter vurdere, om barnet har særligt behov for støtte. Såfremt dette er tilfældet, skal kommunen træffe foranstaltninger, der tilgodeser barnets behov, jf. servicelovens § 52. Disse foranstaltninger kan f.eks. være konsulentbistand, udpegning af en personlig rådgiver eller kontaktperson for barnet, døgnophold eller anbringelse uden for hjemmet.”